

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svvmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae VsVm post
volumina Iuris CanoniciS, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvm Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Poena pecuniaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

tibus imponenda dubitari possit, prouidere volentes supra dictorum praedecessorum nostrorum vestigijs inherentes, lac perpetuo valetura Constitutione decernimus, atque statuimus, ut quicunque non promotus, ad sacrum Presbyteratus ordinem repertus fuerit Ministerium celebrationem usurpare, vel Sacramentalem confessionem audiuisse a Iudicibus Sanctae Inquisitionis vel locorum ordinariis tanquam Ecclesiae misericordia indignus a foro ecclesiastico abieciatur, & ab ordinibus ecclesiasticis, si quos habuerit, rite degradatus, statim Curiae seculariter tradatur per Iudices sacerulares debitum penitentium. Non obstantibus, Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in concilij, etiam generalibus editis, etiam in corpore iuris clavis: Quibus omnibus, & singulis illatum tenores pro sufficienter expressis, & a verbo n insertis habentes, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque constitutis quibuscumque. Ut autem huiusmodi Constitutionis ignorantia de cetero allegari, aut pretendi nunquam possit, atque ut presentes litteris omnibus innotescant, volumen illas ad Valvas Sancti Joannis Latranen, & Principis Appolorum de Urbe Batticatum, & in Aice Campi Flore more solito publicata, & cassata, atque inde amotis earundem exemplis, etiam impressi ibi affixa relinqui, factaque huiusmodi publicatione omnes, qui in Urbe post mensem, qui vero extra eam, & citra Montes, potest quatuor menses, qui demum ultra Montes fuerint post decem menses a die publicationis praesentium copiachos afficere, & arctare, ac si eorum cuilibet personarum in umata fuissent. Ac praeterea ita datus, arcto praesentium literarum exemplis, etiam impressis, & manu Narrari publici scriptis, & sigillo Officii Sancte Romane Inquisitionis, vel aliquius personae in dignitate Ecclesiastica constituta ministris, eandem prouersus fidem liberi, quæ huius praesentibus habetur, si essent exhibitæ, vel ostensa. Dat. Roma apud Sacrum Petrum sub Annulo Piscatoris, D. e prima Decembri 1601. Pontificatus nostri Anno Decimo.

POENAE PECUNIARIAE.

COMMUNIS est Scribendum conclusio in cap. ut clericorum, de vita, & hon. cler. addendo etiam Feli. in circumscribilib., & ceterum de off. ord. & Pe. tr. Foller. in pract. crim. can. c. 33. nu. 126. Post aliquando Episcopum correctio- nis zelo Clericos pro delicto pena pecuniaria punire, potissimum ubi ea magis immetitur, iuxta glo. in cap. licet, & ibi Panor. de penit. videturque alias penas negligi, & parvum pendere, & ad emendationem nihil proficere, adhibita tamen cautela ne in illa imponenda modum excedat, sed peccati qualitate, & persona tum conditionem attendere debet, & quod ipsis Doctoribus v. honestius (se- quendo Hostien. in sum. de off. ord. §. quid pertinet.) visum est, nempe ut illam penam Episcopus ad effugientiam avaritiae suspicionem, sibi non retineat, in propriam convertendo utilitatem, sed in piis usus eroget, & deputet, id expresse decreto Conc. Taid. sess. 25. de ref. c. 3. praecepit, ut multa pecuniaria, co ipso, quod exacta fuerint, pijs locis assignentur, adeo quod referuntur Sacram eiusdem Concilij Congregationem censuisse, nec posse Episcopum ex multis, & penis, quas exigit emigerit in eius Curia aliquam portionem Vicario suo assignare pro eius mercede. Super quo etiam Concilium Toler. celebratum anno 1565. actio 2. c. 14. relatum ab Ignatio Lopez in addit. ad Diaz. in pract. crim. can. c. 145. dispo-

Li 4 finit

suit, ut sequitur Pœnae pecuniarie, si quando a Iudicibus Ordinarijs, iuxta rationem delicti, vel delinquentis qualitatem, eas imponi contigerit, in pios tantum usus, & pro executione iustitia, non pro priuata Episcoporum ueritate expendantur arbitrio Episcopi, vel Vicarij. Deputeturque ab eodem Episcopo, qui easdem pœnas recipere debeat, earumque rationem reddere teneatur. Hactenus verba Concili Tolet. Pluraque imitatione digna circa dictarum penarum iniunctionem, depositionem, adnotacionem, ac distributionem faciendam, Gabriel. Paleot. S.R.E. Cardinalis dictauit, & ordinauit suo Archiepiscopali Bononien. par. 4. tit. de causis in foro Episcop. fol. 270. & latius par. 6. tit. de administratione fori Archiep. fol. 435. & seq. Illud sane concordi omnium consensu, (Felino attestantur loco indicato, sub num. 6) admittitur, ut in casu quo Episcopus evidenter indigeret, ac pauper esset licite possit dictas penas sibi vendicare, & in proprium usum expendere; In quam sententiam descenderunt etiam Henric. Boit. in tract. de Synodo Ep. scop. par. 3. sub nu. 2 q. ibi, Puto tamen, &c. Covar. lib. 2. var. resolut. c. 9. sub num. 9 ac Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 32. nu. 3 Ego tamen adhuc tutius existimatem consulendum esse Sacram Congregationem notificando, & redditus, & onera Episcopatus.

P R A E C E D E N T I A.

Congru.
ti de ma
ior. &
obed.

P R A E T E R. Summistas sciendum est, quod per Gregor. xiiij. edita fuit declaratio circa Præcedentiam Fratrum Mendicantium, & Confraternitatum Laicorum in processionibus, ut patet ex eius Constitutione Romæ publicata die 17. Junij 1583. folio 1323. in Bullario incipien. Expositi pastoralis officij, & infra.

De nobis attributæ potestatis plenitudine volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod quicunque ex dictis Fratribus mendicantibus inter se de præcedentia huiusmodi contendentibus, aut Fratribus confraternitatum predicatorum, inter quos lites, & causæ præmissorum occasione ortæ iam sint, seu oriundi contigerit in futurum, qui in quasi possessione præcedentia, ac iuris præcedendi sunt, ij, (quibuscumque reclamationibus, protestationibus, appellationibus, & aliis subterfugiis prouersi remotis, & cessantibus, & postpositis) in processionibus tam publicis, quam priuatis præcedere debeant, quando vero non probetur, aut non constet de quasi possessione præcedentia huiusmodi inter fratres quidē Mendicantes ij, qui antiquiores in loco controuersiæ, inter Confratres vero inter schiugantes ij, qui prius Saccis usi sunt, in processionibus tam publicis, quam priuatis præcedere debeant, ita ut si contigerit noua monasteria, aut domos alicuius ordinis Mendicantium in loco, in quo alterius ordinis ex dictis Mendicantibus monasteria, aut domus prius erecta, & instituta sint, ille ordo, qui prius monasterium, seu domum in loco haberit, præcedat. Præterea quia inter prædictos plerumque alia in processionibus, & alia in conciliis generalibus, & aliis actib. publicis, siue priuatis, ratio circa modum præcedendi seruat, nolumus per præsentes prærogatiuis dictorum ordinum quo ad præcedentias huiusmodi quæ propriis ordinibus, preterquam in processionibus prædictis debentur, aut fratribus Capuciniis nuncupatis, qui in processionibus publicis sub Conuentualium Sancti Francisci, aut Minorum de obseruantia fratrum nuncupatorum Cruce, ut solent, incidere possint, aliquod præjudicium generati. Sicque per quoscumque Iudices, &c. Non obstantibus &c.

Et